

READOME

9.04

README

9.04

SISÄLLYS

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan palsta
- 5 Tietoliikenne mullistaa etäisyyden käsitteen
- 6 Mozzie & Bunny
- 8 Risteilytunnelmia
- 10 Onni onnettomuudessa
- 12 Biologi puhuu käpistelijöistä ja käpistelijä biologeista
- 13 Joopas joo JOO-opiskelut
- 14 KV-tuutorointi
- 16 Berberi vieraila raiteilla
- 18 Vaihtoon!
- 20 Haastattelussa Bubble sorters
- 22 Emben puuhanurkka

Jussi Timonen
Kukkis Välinen

Taitto
Markus Penttilä

Kuvat
Tuomas Puikkonen

Piirros
Laura Ojala

Julkaisija
TKO-äly ry

Painos
80 kpl

Painopaikka
Painosalama Oy, Turku

TOIMITUS

Päätoimittaja
Viivu Toikka

Avustava päätoimittaja
Sami Saada

Toimittajat
Emilia Ala-Harja
Sami Ketola
Janne Timonen

Helsingin yliopiston tietojenkäsittelytieteen
opiskelijoiden ainejärjestön lehti

lehti.tko-aly.fi

Viiu Toikka

Kohti parempaa aikaa

Kuva: Ville Majander

Puolitoista vuotta, kuusi ajallaan ilmentynyttä Readmeta, kiperiä tilanteita ja joskus vaikeita hetkiä. Siinä kaikki se, minkä minä sain aikaan. On tullut aika kiittää, kumartaa ja poistua varjoihin. En tee sitä hyvästelemättä, sillä en pystyisi siihen.

Toisinaan Readmen tekeminen ei todellakaan ole ollut nautinnollista; lukuisia soittoja ympäriinsä, sähköpostiviestejä, editointia ja yhtä härdelliä. Välillä on tuntunut, että olinkin lastentarhanopettajan virassa.

Siitä huolimatta, vaikka aika ajoin suuresti vihasinkin pestiäni, se oli asia, joka piti minut vaikeilla hetkillä hengissä. Readme osoitti sen, ettei minusta ole päätoimittajaksi, mutta ihan tavalliseksi toimittajaksi kuitenkin.

Olen kiitollinen jokaiselle toimittajalle, joka on osallistunut Readmen tekemiseen. Ilman teitä lehti ei olisi ollut mitään. Kiitos kuuluu jokaiselle ja te tiedätte sydämessänne kuinka suuresta kiitoksesta on kyse.

Tämän vuoden viimeinen Readme käsittelee monipuolisesti opiskelun erilaisia vaihtoehtoja. Pureudutaan vaihtomahdollisuuksiin, JOO-opintoihin ja muistetaan myös KV-tuutoreita.

Monet lähtevät vaihtoon tai opis-

kelevat kilpailevissa yliopistoissa Suomessa. Minä en ole kokeillut kumpaakaan. En puhu edes kieliä. Tulen toimeen englanniksi, mutta en halua puhua kieltä. Virkamiesruotsin kirjallisen osion suoritin arvosanalla 4, mutta suullinen kurssi on painajaista. Yllätin itseni ja pidin esitelmän ruotsiksi. Pitäisi olla kansainvälinen ja opiskella kieliä, tutustua ulkomaalaisiin. Ja mitähän vielä?

Ehkä tämä mielikuvani on hieman kärjistetty, mutta tottahan se on. Pärjätäkseen käpistelijänä, toimittajana tai vaikkapa kokkina on oltava kiinnostunut myös niistä asioista, jotka eivät itselle ole läheisiä tai helppoja. Niin ja onhan se totta, että monia kiinnostaa matkustelu, vaihtovuosi tai ulkomaalaiset ystävät. Näin olen ainakin kuullut - ja se on myös minun mielipiteeni. En ole sitä vain aina muistanut kunnioittaa.

Hyvää matkaa Readme!

Viiu

Puheenjohtajan palsta

On tullut aika jättää jäähyväiset. Tätä lukiessanne TKO-älylle on todennäköisesti saatu valitua uusi hallitus ja toivottavasti myös Readmelle uusi toimitus. Aikani TKO-älyn puheenjohtajana on ollut ehdottomasti hienoa ja hauskaa, vaikka välillä rankkaakin. Kun samaan aikaan yrittää opiskella, hoitaa järjestöhommia ja välillä tehdä vähän palkkatyötäkin, saa kyllä aika vaivatta päivänsä täytettyä aktiviteeteilla.

Ainejärjestöaktiivina toimiminen on opettanut paljon ja varmaan myös kasvattanut ihmisenä. Eniten oppii tietysti erilaisten ihmisten kanssa toimimisesta (vähän kuin armeijassa), mutta mielenkiintoista on myös ollut järjestää suuria tapahtumia alusta loppuun, perehtyä kirjanpitämiseen ja jonkin verran myös yhdistystoimintaa koskevaan lainsäädäntöön. TKO-älyllä on resurssejaan käytössä kiitettävästi; emme ole kovin köyhiä, meillä on hyvät tilat ja erinomaiset välit laitokseen ja sen

henkilökuntaan. Näiden voimavarojen hyödyntäminen on hauskaa, mutta vaatii toki aktiiveilta työtä ja hyviä ideoita.

TKO-älyn tulevaisuudelta toivon entistä parempaa ja vilkkaampaa yhteistyötä muiden järjestöjen kanssa, vaikka sitä kiitettävästi on ollutkin. Mikäli Matlun toiminta virkistyy tästä vuodesta, kannattaa TKO-älyn aktiivien ottaa roolinsa myös Matlun alaisuudessa järjestettävissä jutuissa. Isoja ja kunnianhimoisia tapahtumia, kuten ”megalanit”, olisi mukavaa nähdä. Ja olisihan tietysti sauna ja pikkubussikin hankittavana.

Lopuksi haluan kiittää kaikkia tämän vuoden toimintaan osallistuneita, niin aktiiveja kuin tapahtumissa

vieraina olleិតakin, hallitustani ja tietysti tämän lehden toimitusta. Ensi vuonna jatkaville ja uutena aloittaville jää vielä paljon kehittämisen varaa, sillä järjestöhän ei ole ikinä ”valmis”. On haikeaa luopua TKO-älystä, mutta myös ilahduttavaa siirtyä eläkkeelle seuraamaan järjestön kehitystä. TKO-äly jää varmasti hyviin käsiin.

Sami.K

Tietoliikenne mullistaa etäisyyden käsitteen

Tietoliikenne on mullistanut 2000-luvulla etäisyyden käsitteen perinpohjaisesti.

Internetin ansiosta on usein aivan sama istuvatko työkaverit toimistossa vierekkäin, vai molemmat omilla kesämökeillään Atlantin eri rannoilla. Tämä etu tuntuu varsinkin tietojenkäsittelyn työläiselle varsin hyvin, kun usein asiakastapaamisia lukuun ottamatta työ ei ole sidottu aikaan tai paikkaan. Sitä voi aivan vapaasti valita koodaako ohjelmansa päivällä viralliseen työaikaan työpaikalla, vai kolmen aikaan juhannusyönä mökkilaiturilla. Koodin laatuun juhannus saattaa toki vaikuttaa, mutta sitäkään ei työnantajan oikeastaan tarvitse edes tietää.

Olisihan kanssa aivan loistavaa muuttaa sydäntalvella muutamaksi viikoksi jonnekin lämpimään teemään töitä, viettäen illat ulkona hiekkarannoilla ja lopulta palata suomeen hieman rikkaampana, kuin oli lähtiesään, ei hullumman kuuloista sanoisin.

Itse olen tykännyt myös kehityksestä, joka on seurannut siitä, että kännykkäliittymiin nykyisin usein kuuluu kiinteähintainen datayhteys. Tämän seurauksena melko monet ovat alkaneet käyttämään irkkiä matkapuhelimellaan ja ihmiset ovat usein tavoitettavissa vaikka ruuhkabussista halutessaan sitä. Irc ei kuitenkaan pakota ketään välittömästi kommunikoimaan, kuten puhelu auto-

maattisesti tekee.

Odotan vielä, että saataisiin maailmanlaajuinen politiikka näihin kiinteähintaisiin liittymiin. Tällöin turistinakin voisi pitää kotiin kätevästi yhteyttä, vaikka Uffizin jonosta tai Kanarian hiekkarannoilta. Matkakokemus toki saattaa kärsiä, kun ainoa muisto Firenzestä on oman matkapuhelimen ruutu, mutta ainakaan ei pääsisi koti-ikävä vaivaamaan.

Toisaalta on siinä haittapuoliakin että yhteydet toimivat. Maailmasta on tullut liian pieni. Ei enää voi lähteä seikkailemaan suureen Amerikkaan ja jättää kotiväkeä taakseen, kun kohta lentokoneestakin voi facebookata parhaat lentomatkakuvat ja kanssamatkustajien ilmeet koko tuttavapiirille.

Milloin päästään Alpha Centauriin, että saataisiin edes viivettä viestintään?

Mozzie & Bunny

Kuva: Ville Majander

Moi Mozzie! Näin risteilyn jälkitunnellmissani minun on pakko kysyä sinulta jotakin. Miksi käpistelijättyttöjen on niin helppo löytää itselleen miehiä? Miksi käpistelijäpoika ei sen sijaan kelpaa? Risteilylläkin oli vain varattuja tai ainakin niillä on vientiä. Koska olen kuullut, että sinullakin on sitä riittänyt, voisitko antaa neuvon kuinka näyttäisin paremmalta, olisin mukavampi ja ehkä enemmän naisten mieleen? Nyt minulla on tummat takkuiset hiukset, käytän flanellipaitaa ja farkkuja. Päivästäni käytän syöden ja koodaten noin 20 tuntia. Lopun ajan nukun.

-HaluanElämäniMuutoksen

Dear HaluanElämäniMuutoksen!

Olet elämän perusongelmien edessä. Onneksi kaiken nähnyt allekirjoittanut tietää tähänkin vastauksen. Naiset yleensäkin, ovat yllättävän ikäviä olentoja. Pitkään niiden laumakäyttäytymistä tutkittuani, olen havainnut, että ne yleensä hyökkäävät vain muutamien valittujen, joskin onnekkaiden, miesten kimppuun. Tämä johtaa tietynlaiseen köyhyyteen massoissa, kuilu saavien ja saamattomien välillä kasvaa entisestään. Onneksi

naiset ovat myös verrattain yksinkertaisia. Ne ovat erittäin persoja rahalle ja alkoholille, joten kalliisiin vaatteisiin pukeutuminen, punaiset avoautot ja Axe-deodorantti (sisältää alkoholia) vetävät niitä puoleensa. Myös naisen alkoholitankin ylitäyttäminen on silloin tällöin päättynyt positiivisiin lopputuloksiin. Tätä strategiaa kannattaa kuitenkin käyttää paikoissa, joissa juoman tiiviys (%) suhteessa hintaan on pieni, sillä naiset ovat kovin persoja sokeroiduille ja kivan näköisille nesteille, joiden yletön nauttiminen aiheuttaa pahan olon, ja yksilö saattaa karata kotiluolaansa. Mitä päivärytmiisi tulee, suosittelen syömisestä ja koodaamisesta rinnastusta, ehdit tehdä molempia enemmän. Muuten OK.

Mozzie auta! Miksi täällä pitää osata Unixia, tarkemmin sanottuna komentorivin käyttämisestä? Eivätkö graafiset käyttöliittymät ole nykyaikaa?

-Setti Maise

Dear Setti Maise.

Asiahan on niin, että Unix, kuten lähipizzerian mainoksetkin, on ilmaisjakelua. Näin taantuman aikana ei ole varaa ostaa oikeita asioita, niinpä monet päätyvät kirjoittamaan luentomuistiinpanot pizzeriamainoksiin tai käyttämään ilmaisohjelmia. Graafinen käyttöliittymä syö enemmän tehoja koneelta, joten senkin käyttöä on alettu välttelemään. Tässä muutamia säästövinkkejä:

1) Jos sinun on pakko käyttää graafista käyttöliittymää, muista käyttää mustaa taustakuvaa. Näin suuri osa monitorin lampuista on pois päältä, eikä sähkölasku suurene. Vältä myös turhien tiedostojen tekoa ja poistoa, digitaalinen paperikaan ei kasva puissa.

2) Sosialisoi julkisista tiloista hyödynlisiä esineitä kotiin. Kaikkihan tietävät, että käsien desinfiointiaineella on humalluttavia vaikutuksia, mutta harva ajattelee WC-tilojen papereita (tai vielä parempi, kuivauskangasta) luentomuistiinpanovälineenä. Talven tullen myös naulakoissa ja kenkätelineissä käynti voi olla tarpeen. Muista: naulakossa roikkuva takki on omistajansa hylkäämä.

3) Uppopaistokeitin on hyvä hankinta. Vaikka hinta saattaa aluksi olla kallis, maksaa kone itsensä hetkessä takaisin. Voit uppopaistaa mitä vain, ja se silti maistuu hyvälle. Laita luentomonisteet, vanhat lapaset tai naapurin lemmikki kiertoon ja tee siitä uppopaistamalla herkullinen ja terveellinen ateria.

Hei! Olen jo moneen kertaan yrittänyt päästä lähempään kanssakäymiseen vastakkaisen sukupuolen kanssa ja olenkin huomannut, että OIPE-kurssia käyvät yhä uudestaan ja uudestaan samat ihmiset. Kyseinen kurssi taitaa olla nykyään nimetty uudelleen "Laskennan Malleiksi". Olen hiljalleen miettinyt, että saamattomuudellani naisten suhteen ja kurssin läpipääsyn suhteen suoraa on oltava korrelaatiota. Kysymykseni siis kuuluukin: Miten Laskennan Mallit auttavat saamaan naista?

-Epätoivoinen

Dear Epätoivoinen.

Kurssin nimi, Laskennan Mallit (Models of Computation), kertoo niistä hyvännäköisistä, lähes mallin mittoihin yltävästä, matematiikan (laskennan) opiskelijoista, joihin silloin tällöin törmää matematiikan luennoilla. Kurssin perimmäinen idea on saada opiskelijat epätoivon partaalle ja jumittumaan opintoihin. Tällöin opiskelijoitten keskittyminen on irrelevanteissa tilakoneissa ja ties missä automaateissa, ja kurssinpitäjät saavat kaikki naiset itselleen. Ongelmaan on muutama ratkaisu:

- Unohda naiset, kurssilla on paljon ronskeja miehiä.

- Lahjo kurssinpitäjä

- Mene kurssille uudestaan, ehkä tällä kertaa pääset läpi.

“There was madness in any direction, at any hour. You could strike sparks anywhere.”

Yksi fuksisyksyn huipentumia on aina perinteinen risteily, tässä otteita reissusta.

Hytissähän on aina parhaat pirskeet, ja hirvein humala, jolla puolestaan on puoleensavetävä vaikutus.

Joskus naurattaa Tukholman metro-tunneleissa. A a m u i s i n hyteissä ehkä ei.

Tekstit: Janne Timonen
Kuvat: Guaqua

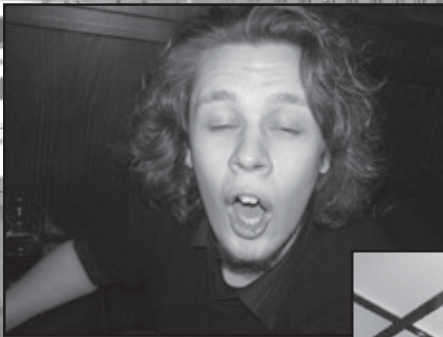

Nyt kun sitä tarkemmin ajattelee...Olutta!

Nyt kun sitä tarkemmin ajattelee...Olutta! (reprise)

Nyt khuunn shitä tarkemm...
öj..ö...ÖL!

Hyvät naiset ja herrat
- seuraavaksi leipää
ja sirkushuveja

Onni onnettomuudessa

Jaakko Kurhila ei viihtynyt teknillisessä korkeakoulussa, ei saanut havittelemaansa paikkaa taideteollisessa ja päätyi opiskelemaan tietojenkäsittelytiedettä vahingossa.

Opintoasioista ja graduista vastaavan esimiehen, **Jaakko Kurhilan**, päivät kuluvat opiskelijoiden asioiden selvittelyyn, sähköpostien lukemiseen ja hallinnollisiin asioihin.

– Olin opettanut pitkään laitoksella ja vajaa pari vuotta sitten aloin harjota lähtöä yliopistolta. Tilanne oli se, että minulla ei ikään kuin ollut sijaa majatalossa. Hannu Erkiön jäädessä eläkkeelle opintoesimiehen virka vapautui ja päätin hakea sitä, vaikka se ei vastannut edeltävää työtäni laitoksella ollenkaan, Kurhila muistelee.

Yllätykseen mies sai paikan, mutta päätti tarttua haasteeseen innokkaasti.

– Pelkäsin ihan pirusti, sillä tulihan valintani minulle täysin puun takaa. Olen tekemi-

sissä paljon yliopiston hallinnon kanssa, vastaan selvityspyyntöihin ja luen jopa lakitekstejä. Uudet asiat olivat henkisesti rankkoja ja työpäivät valtavan pitkiä, Kurhila kuvaa.

Nyt kaikki sujuu jo rutiinilla, mutta työmäärä on edelleen valtava. Kurhila on opintoesimiehen työssä parasta on monipuolisuus. Lisäksi mies nauttii erityisesti keskusteluista niin opettajien kuin opiskelijoiden kanssa.

Niin ei kuitenkaan aina ole ollut, sillä opiskeluaikoina hän ajatteli toisin. Kurhila keskittyi vain opiskeluun, eikä halunnut tutustua liiaksi kanssapöytäopiskelijoihin.

– Uskoin, että muut opiskelijat vaihtaisivat opintoihin huonolla tavalla. Mitä vähemmän tuntisin muita sitä vähemmän saisin pyyntöjä kaljalle. Joskus olin ainut opiskelija luennolla. Olen todella iloinen, että nykyisin ajattelen toisin, hän hymyilee.

Monien muiden tapaan myöskään Jaakko Kurhilaan tie tietojenkäsittelytieteen laitokselle ei ole ollut täysin suoraviivainen. Useiden sukulaistensa jalan jäljissä hän päätyi teknilliseen korkeakouluun, mutta ei koskaan aloittanut opintojaan siellä.

– Ei se ollut mun paikka, enkä viihtynyt siellä. Aloin opiskella tietojenkäsittelytiedettä vahingossa, sillä luulin laittaneeni paperit matikalle. Saatuaani hyväksymiskirjeen tajusin, minne olin hakenut.

Vaikka Kurhila viihtyi matemaattisluonnontieteellisessä tiedekunnassa teknillistä yliopistoa paremmin, opinnot eivät edenneet toivottuun tapaan. Lisäksi nuoren miehen suuri haave oli opiskella elokuvataidetta.

Ensimmäisellä yrittämällä Kurhila selviytyi viiden parhaan joukkoon, kunnes tie katkesi. Hakijoista vain kaksi valittiin. Toinen valituista on nykyisin Suomen tunnetuimpiin elokuvaohjaajiin kuuluva Aku Louhimies. Kurhila kokeili onneaan pääsykokeissa vielä kahdesti, mutta turhaan.

– Puolitoista vuotta opiskelin tietojenkäsittelytiedettä vain katselemalla laskareita ja kuvittelin osaavani tehtävät. Yhdellä kurssilla piti kirjoittaa käsitellyistä asioista essee ja tentissä huomasi osaavani asiat. Sain välikokeesta 21/24.

Omimman oppimismetodin löydyttyä Kurhila opiskeli pikavauhtia ja päätyi jatko-opiskelijaksi siskonsa ja Matti Luukkaisen esimerkistä.

Opintoesimieheksi ryhtyminen ei ole sattumaa, vaikka tarina sen taustalla sitä onkin. Jaakko Kurhila on ollut kiinnostunut opintojen kehittämisestä ja opetusteknologiasta jo vuosia. Ja viimeistään työskentely Thaimaassa Asian Institute of Technologyssä maisteri- ja tohtorikoulutuksessa opinto-ohjaajana osoitti sen.

– Opinto-ohjaajan pesti voisi olla sellainen työ, joka olisi todella minua varten. Opetuksen kehittäminen on todella mielenkiintoista. Haastavinta on juuri miettiä, miten opetusta saisi kehitettyä vieläkin paremmaksi.

Biologi puhuu käpistelijöistä

Käpistelijäpojat ovat kauhean kilttejä ja ihanan avuliaita. Esimerkiksi, jos vie bilemainoksia Kumpulaan ja kävelee Gurulaan kysymään, voiko jättää julisteen, joku aina tarjoutuu kierrättämään ympäri Kumpulaa esittelemässä, mihin kaikkialle niitä mainoksia voikaan pistää.

Käpistelijäpojat ovat sulaa vahaa, kun pieni biologityttö vähän hymyilee niille.

No onhan se nyt vaan ihailtavaa, kun joku osaa käyttää tietsareita! Eikö muka?

Käpistelijöiden kanssa tulee oltua tekemisissä lähinnä Limeksen ja Mat-Lun bileissä. Kivaa on myös se, että käpistelijöitä on näkynyt myös bilsalaisten bileissä.

Gurulasta löytyy mainio läppärihuoltotukipistepalvelu.

Mielenkiintoinen mukakonflikti syk-

syllä 2007 oli se, kun käpistelijät valtasivat meidän kertsin. Biologien hurja vastaus biodiversiteettipelissä: yhdellä rastilla fuksit laitettiin spämmämään TKO-älyn sähköpostilistaa. Joku vanha käpistelijäkäpy veti tästä herneen nenäänsä ja tästä tuli valtava soppa, jossa fukseja uhattiin käyttäjätunnusten perumisella ja vastaavalla. Suurin osa käpistelijöistä oli kuitenkin pahoillaan, ettei kaikkien huumorintaju riittänyt. Ja loppu hyvin kaikki hyvin.

Käpistely kehittää sorminäppäryyttä, ja sehän voi olla oikein hyvä ominaisuus pojassa.

Käpistelijä puhuu biologeista

Biologit on yleensä lyhyitä, harvemmin niitä näkee selvänä ja aika harvoin yleensäkin. Joskus niitä näkee Klusterilla, ne lähtee yleensä pois kovin aikaisin. Johtunee siitä, että Viikki on niin kaukana.

Biologimiehet on oma jännä rotunsa, kerran puhuin semmoisen kanssa. Se oli rikkonut vessan ja oli hyvin hädissään. Lopulta se vessa ei ollut rikki, mutta se ei tuntunut sitä tajuavan.

Kaljaakin biologit myy huonosti bileissä: koi-tat ostaa lavan ja niillä kestää kauan tajuta se.

Janne Timonen

Joo joopas JOO-opiskelut

Useimmat meistä ovat ainakin joskus kuulleet JOO-opiskeluista ja mahdollisuudesta, mutta joillekin, etenkin uusille opiskelijoille, voi olla vielä epäselvää, että ”mikäs hiivatin joo?”

Joustava Opinto Oikeus tarjoaa yksinkertaisesti kerrottuna ”mahdollisuutta hakea opinto-oikeutta toiseen yliopistoon” (www.joopas.fi) ja kyseinen systeemi perustuu yliopistojen väliseen sopimukseen. Käytännössä on siis mahdollista päästä opiskelemaan sivuaineita tai yksittäisiäkin opintojaksoja muissa yliopistoissa ilmaiseksi.

Esimerkkinä tilanne, jossa käpistelijä Tiia tai Timo haluaa hyödyntää tutkinnossaan jotain opintokokonaisuutta tai erikoisalaa, jota Helsingin Yliopisto ei tarjoa mutta esimerkiksi Otaniemen teknillinen korkeakoulu tarjoaa, on mahdollista nämä halut täyttää JOO:lla. Omannäköinen tutkinto on myös omiaan kun halutaan vähän erottua massasta.

Hakeminen hoituu sähköisellä lo-

makkeella (paitsi Kuvataideakatemia, Lapin yliopisto ja TeaK) ja hakukerrat ovat 2 kertaa vuodessa – keväällä ja syksyllä. Myönnetty opinto-oikeus on voimassa korkeintaan kaksi vuotta mutta opiskelijan asema on käytännössä sama kuin kohdeyliopiston omillakin opiskelijoilla, käytännössä tämä koskee palveluja kuten kirjastot ja atk-systeemit.

Jos arvosteluasteikko on poikkeavaa laatua, suhteuttaa oma yliopisto, ainakin valtaosalla tämän lehden lukijoista Helsingin yliopisto, arvostelun hyväksilukemisen yhteydessä omaan asteikkoonsa.

Jani ”fts” Koivukoski, joka on suorittanut 2 kurssia TKK:lla JOO-opinto-oikeuden turvin:

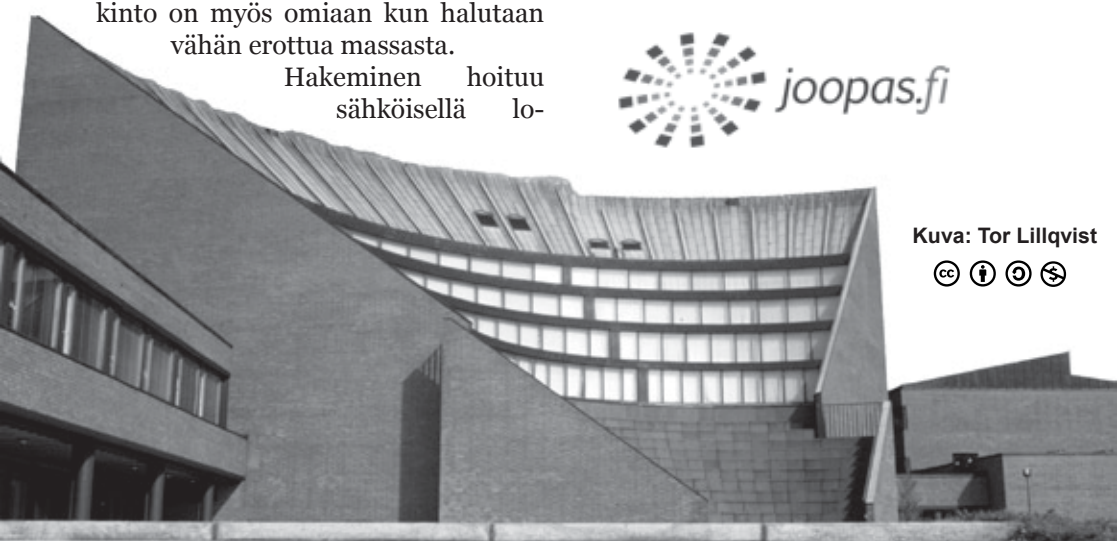
- Vastaavia ei ollut Helsingin yliopistossa, hän sanoo.

- Pitää muistaa hakea ajoissa, muuten joutuu odottamaan seuraavaa hakuaikaa, Koivukoski ohjeistaa.

Lisää muiden kokemuksia voi käydä lukemassa JOO:n sivuilta.

Kuva: Tor Lillqvist

Viivu Toikka

KV-tuutorointi

1. Miksi hait KV-tuutoriksi?

”Tavallisena” tuutorina oleminen oli todella mahtavaa: tapasi paljon uusia ihmisiä, pääsi vähän pätemään jo kertyneellä yliopistokokemuksella ja kertomaan yliopiston käytännöistä. Osasta ihmisiä tuli pitempiaikaisia kavereita ja tuttuja, joihin mielellään törmää vahingossa tai tahallaan opiskelijujen ohella. Vähän tätä samaa lähdin hakemaan kv-tuutoroinnista, tietenkin pienin ekstramaustein: olen aina pitänyt kielistä, ja tässä oli nyt erittäin hyvä mahdollisuus päästä käyttämään ja kartuttamaan kielitaitoa.

2. Olet ollut myös ”tavallinen” tuutor. Kuinka KV-tuutorin pesti eroaa ”tavallisesta”?

Pesti on varsin erilainen, esimerkiksi siksi, että vaihto-opiskelijoiksi suuntaavat usein henkilöt, jotka ovat jo opiskelleet useamman vuoden. Täten heille ei tarvitse kertoa yliopisto-opiskelusta eikä erityisesti neuvoa tapoja opiskella.

Suurimmat erot ovat tietenkin tuutorin pakollisissa tehtävissä: tuutorien tuli esimerkiksi varmistaa, että kaikilla viisumia tarvitsevilla on se olemassa, ja että oleskeluluvat tai oleskeluoikeuden rekisteröinnit olivat kunnossa. Käytännössä tämä

tapahtui siten, että ryhmää kierrätettiin Helsingin maistraatissa ja Malmin ulkomaalaispoliisilla jonottamassa.

Tämän lisäksi pyrimme kertomaan opiskelijoiden oikeuksista Suomessa. Muutoin sitten keskityimmekin siihen, että informoimme heitä tulevista tapahtumista ja yritimme saada kaikki mukaan toimintaan.

3. Miten valmistuit tehtävääsi?

Tehtävään valmistautuminen kävi kuin itsestään, sillä Helsingin yliopisto järjestää kv-tuutoreille parin päivän koulutuksen, jossa kerrotaan kaikesta, mitä vaihto-opiskelija voi Suomeen tullessaan kohdata.

4. Täyttikö syksy odotuksesi?

Kv-tuutorointi oli todella melko erilaista kuin ”tavallinen” tuutorointi. En

suoranaisesti pettynyt, mutta ihan sel- laista fiilistä siitä ei saanut, kuin olen ajatellut. Vika ei ollut vaihto-opiskeli- joissa, tuskin myöskään itsessäni, sillä panostin pestiin juuri niin paljon kuin silloin pystyin.

Ensimmäiset pari viikkoa oli ”taval- lista” tuutorointia vastaavaa, mutta sitten kun pakolliset asiat oli hoidettu, ryhmäläisiä tapasi enää harvoin, eikä heitä oikein saanut aktivoitua olemaan yhdessä. Se johtunee siitä, että vaihto- opiskelijat joko saapuvat ryhmissä tai muuten ryhmittyvät melko nopeasti oman maan kansalaisten kanssa, ainakin aluksi, ja sitten tapaavat vaihto- opiskelijasoluissaan paljon vaihtareita ja saavat muuten paljon kavereita ja tuttuja, että tuutoriryhmälle ei välttä- mättä enää riitä aikaa.

5. Mitä ulkomaalaisten vaihtarien tuu- torointi opetti sinulle?

Se opetti ehkä eniten vaih- tarikulttuu- rista Suo- mossa: se on tosiaankin ihan oma maailman- sa. Kävin

jonkin verran katsomassa vaihtarielä- mää. Aika paljonhan siihen kuuluu va- pautta, sillä ymmärtääkseni vaihtarien ei ainakaan Suomessa oleteta opiske- levan hirveän rankasti, ja omastakin mielestäni pääasia on tutustuminen paikalliseen elämään. Ohessa vaihta- rit myös oppivat uusia elämäntaito- ja: eläminen vieraassa maassa, jonka kieltä ei puhu, on yhtäaikaisesti rank- kaa ja antoisaa.

6. Tavallinen vai KV-tuutor? Ja mik- si?

Viimeistään nyt tiedän, että niistä haetaan eri kokemuksia, eli kullekin omansa. Kv-tuutorointi oli ehdotto- masti kokemus, enkä vaihtaisi sitä pois, mutta jos näistä kahdesta pitäisi valita vain toinen, olisin ehkä kuiten- kin mieluummin tavallinen tuutori. Se kestää pitemmän aikaa, on siten ak- tiivisempaa ja siitä saa enemmän irti. Fuksit ovat myös vähän innokkaampia yhteistoimintaan kuin vaihtarit, ei- vätkä he poistu maasta kaveri- suhteen vasta alkaessa.

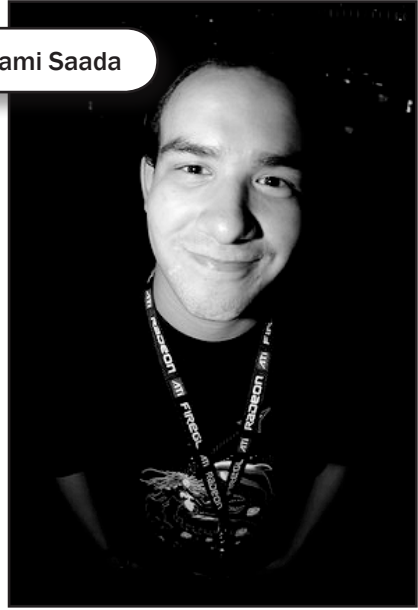

Berberi vierailla raiteilla

Sami Saada

Jälleen kerran elämä on ajautunut siihen pisteeseen, että tämänkin lehden deadline on mennyt ja pitkään suunnittelemani aihe on toteutuskelvoton. Päätäni jomottaa ja kaipaan lepoa. Mietin erilaisia keinoja tukahduttaa suuri jomotus, jotta saisin tehtyä kiireelliset asiat loppuun. Mieleeni juolahtaa yksi erittäin tunnettu sana: alkoholi. Olisiko tuo etanolinen eliksiiri sittenkin vastaus tämän hetken tarpeisiini? Ei auta muu kuin ottaa selvää.

Ainakin yhdestä paikasta saisin tätä kuninkaiden juomaksikin kutsuttua ainetta, mutta sen luokse päästäkseni minun olisi ohitettava monta vaarallista tilannetta. Kiskoilla kulkiessani aika menee kuin rubiinikaivoksessa jalokiviä poimiessa, joten työmaaruokala ehtii sulkeutua ennen sinne pääsyäni. Ruoka on minunlaiselle elämän tutkijalle välttämätöntä hengissä selviytymisen kannalta. Eikä hetkeäkään ja huomaan matkani varrella vanhoja hedelmänraatoja, joiden kimpussa on karpäslauma. Päätän hankkiutua raadoista eroon, mutta joudunkin ansaan **s u u r e n**

karpäsyhdyskunnan pesään. Tämän-tyyppiset valloittavat karpäset ottavat aina päähän, joten minun on hankkiuduttava niistä eroon.

Minä en ottanut tutkimusmatkalleni mukaan tuholaiistorjuntavarusteita, sillä en oletanut tarvitsevani sellaisia. Päätän ottaa sivuraiteen kohti hyytäviä lumikenttiä, joiden takana tiedän pystyväni tuhoamaan tämän karpäsyhteiskunnan. Matka karpäsivhaajien valtakuntaan alkaa hyytävissä merkeissä, sillä eihän minulla nyt tietenkään ole mukana pakkasva-

rusteita. Edessäni on lukuisia esteitä, jotka pitäisi saada auki Herman Osta-des Alcontra Silvan minulle vuokraamalla avaimella. Menomatka sujuu rivakasti ja eikä hetkeäkään, kun olen karpäsvihaajien keskuudessa.

Suoritan ennestään tutut rituaalit, joissa hajotan pesän poistamalla rakennusaineet ja tapan matkalla jäätyneet toukat. Ilman pesää jääneet karpäset imetään hengiltä, minkä jälkeen yhteiskunta kuolee ja olen iloinen. Kuitenkaan ilo ei kestä pitkään, sillä minun tulisi jatkaa eliksiirin metsästystä. Olen hukannut sivuraiteilla ollessani alun perin seuraamani raiteet ja vaivun syvään masennukseen. Jääkö minä sittenkin ilman alkoholia ja jäävätkö kiireelliset asiat tekemättä?

Energian puutteen, väsymyksen ja kiireen aiheuttaman stressin myötä vajoan koomaan. Koomattuani toista tuntia havahdun kuullessani ääniä lähistöltä. Haistan ilmasta ihanan tuoksun, joka leijailee minua päin. Pensaikon takaa astuu esiin rakkaani, ei alkoholi vaan naiseni. Selitän hänelle tilanteen ja hän lupaa auttaa minua, kunhan ensin peseydyn. Rakkaani mielestä olen pääsyt matkani varrella kamalaan kuntoon.

Onneksemme lähettyvillä on ihana vesiputous, jossa pesen matkan taakan pois. Mielialani kohenee huomatta-

vasti, ja matkaamme rakkaani leiriin. Leirissä saan haltuuni kuivan omenaisen alkoholijuoman, joka on muinai-silta ajoilta. Otan kulauksen ja hirveä maku valtaa suuni. Oloni ei tunnu kohtuvan ollenkaan, joten juon pullon tyhjäksi. Samassa mieleeni välähtää, että olen ollut siitä asti pirteä, kun pesin taakan pois.

Pitäisi kait suorittaa enemmän puhdistautumisriittejä eikä hakea vastauksia alkoholista, ainakaan viikonlopun yli seisseestä avatusta pullosta.

Kukkis Välinen

Vaihtoon!

Case study: Eero @ Berliini

Eero Pailinna pakkasi pari vuotta sitten laukkunsa ja suunnasi vuodeksi Berliiniin. Berliini paljastui mielettömäksi kaupungiksi ja paikallisessa teknisessä yliopistossa oli hyvä opiskella.

Vaihtoon lähteminen oli ollut Eerolla mielessä jo pidempään, oikeaa hetkeä vain ei tullut eteen. Lopulta Eero tajusi, että oikeaa hetkeä ei odottamalla tule. Hän lähti kyselemään vaihtomahdollisuuksista silloiselta vaihtoasioista huolehtivalta henkilöltä. Eero halusi Berliiniin. Kaupungin teknillinen yliopisto oli vaihto-oppilaitosten listalla, joten se valikoitui hakukohteeksi.

Hakuprosessi sujui kohtalaisen helposti. Hankalinta oli kaivaa kurssivalikoima esille yliopiston sivuilta ja suunnitella mitä kurseja vaihdossa aikoo käydä. Eero kirjoitti kohtalaisilla saksan taidoillaan hakemuksen ja lähetti sen laitoksen kautta eteenpäin. Kesällä postilaatikoon kolahti hyväksymisilmoitus.

Eerolla oli valmiiksi pari kaveria Berliinissä, mikä helpotti käytännön asioiden järjestelyä. Berliinissä on

vahva kimppakämpäkulttuuri, jonka vuoksi on helppo päästä asumaan halvalla muuallekin kuin yliopiston järjestämiin vaihto-opiskelijoita täynnä oleviin taloihin. Vaihtoonlähtijän kannattaa ottaa selville kohdemaansa ja -oppilaitoksensa tavat.

Opiskelu Berliinin teknillisessä yliopistossa oli samantapaista kuin Suomessakin. Ryhmät olivat kuitenkin pienempiä: joskus yhtä aikaa paikalla saattoi olla professori ja kaksi assistenttia kahdeksan opiskelijan ryhmässä. Kävipä niinkin, että paikallisen Laskennan mallit + teoria -kurssin Eero sai läpäistyä suullisella tentillä.

Teknillisessä yliopistossa oli paljon käytännön läheisiä projekteja, kuten robottien rakentamista tai mobiilisoftan koodaamista.

Eeron käymät kurssit olivat enimmäkseen syventäviä ja opintopisteitä kertyi enemmän kuin yhtenäkkään lukuvuonna kotimaassa. Osa kurseista oli isoja paketteja, joihin vaadittiin paljon keskittymistä. Opetuskielenä oli saksa tai englanti.

Erona kotimaan opiskeluihin oli, että saksalaiset opiskelijat eivät tunnuneet käyvän töissä. Eero käsitti, että opiskelijoiden vanhemmat rahoittivat

muistot vaihtovuodesta. Hän voisi harkita mais-
terivaihtoon lähtemistä
samaa yliopistoon. Ul-
komaille lähdöstä kiin-
nostuneen kannattaa lait-
taa asia vireille niin pian
kuin mahdollista, sillä oi-
keaa hetkeä lähtemiseen
ei ole. Vuosi kotimaan ul-
kopuolella ei tarkoita sitä,
että takaisin palatessa
maailma olisi kaatunut:
läheiset, harrastukset ja

opiskeluja. Saksassa
oli lisäksi byrokraatti-
sempaa sekä professo-
rien ja opiskelijoiden
välillä suurehko haju-
rako. Opiskelijalle ei
tullut mieleen nykäistä
käytävällä professoria
hihasta. Kulttuurierot
eivät kuitenkaan olleet
niin suuria kuin Eero
oli odottanut.

Eerolla jäi hyvät

opiskelut ovat tuskin
kadonneet mihinkään.

Kiinnostuneille:
Tällä hetkellä laitoksen
vaihtoasioista huoleh-
tii **Päivi Kuuppelo-
mäki** (huone D228).
Laitoksen vaihtosivut
löytyvät Opiskelu-osi-
osta.

Kuvat: Eero Pailinna

Kukkis Välinen

Haastattelussa Bubble sorters -ohjelmointijoukkue

Kolmihenkinen Bubble sorters sijoittui toiseksi NCPC 2009 ohjelmointikisassa. README otti selvää, keitä nämä kaaverit ovat.

Mikko Sysikaski, Mika Laitinen ja Aleksi Hartikainen ovat toisen vuoden opiskelijoita. He ovat tunteneet toisensa pari vuotta ja kiertäneet niin Suomessa kuin ulkomailla useissa ohjelmointikilpailuissa, esimerkiksi kansainvälisissä ohjelmointiolympialaisissa Egyptissä tai 24 tunnin koodauskisassa Unkarissa. NCPC:iin pojat osallistuivat sattumal-

ta.

Ohjelmointikisoissa pyritään ratkaisemaan kolmen hengen joukkueissa viidessä tunnissa yleensä noin kymmenen ongelmaa. Haastavin vaihe ongelman ratkaisussa on tajuta miten ongelma ratkaistaan, jonka jälkeen ohjelmakoodin laatiminen on suhteellisen yksinkertaista. Ohjelmakoodi ei yleensä ole pitkä. Monien ongelmien taustalta löytyy yleensä jokin laitoksenkin kurseilta tunnettu algoritmi tai tietorakenne: esimerkiksi binääripuu, Dijkstran algoritmi, leveysuun-

tainen haku tai rekursio.

Kisakoodauksessa ongelma pitää ratkaista nopeasti. Virheitä tulee tehtyä väistämättä ja bugien etsiminen voi viedä paljon aikaa. Kisojen jälkeen tunnelmana onkin usein bugivitus: jonkin yksinkertaisen ongelman ratkaisuun meni bugia etsiessä hirveän kauan.

Kisoihin pääsee osallistumaan periaatteessa kuka vain. Tason, jolla kehittää mennä kisoihin, voi jokseenkin loogis-matemaattisesti taitava algoritmeista innostunut henkilö saavuttaa vuodessakin. Pojilla ohjelmointitaita on 3-5 vuotta.

Bubble sortersit aikovat suunnata kisaamaan seuraavaksi Saksaan. Ki-

soissa käyminen on mukavaa: kilpailujen ongelmat ovat mielenkiintoisia ja menestyminen kivaa. Luonnollisesti myös omat taidot kehittyvät. Tulevaisuuden suunnitelmat ovat pojilla avoimena tai vaihtuvat puolivuositain. Ehkä voisi tutkia jotain hienoa tai teututtaa ideoitaan.

Lopuksi:

Jos olisitte

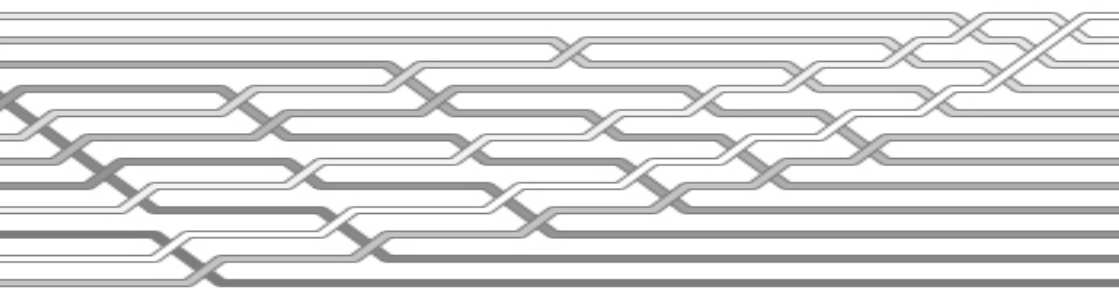
a) tietorakenne

b) algoritmi

niin mikä olisitte?

a) Puolapuu

b) Simuloitu jäähdytys (ei varsinaisesti algoritmi vaan heuristinen menetelmä). Se poukkoilee vähän satunnaisesti ja ehkä löytää jotain poukkoiltuaan (vähän niin kuin elämä).

Emben puuhanurkka <3

Tällä kertaa puuhanurkassa on aiheena pipari. Viereisellä sivulla on mallit neljään eri pipariin, jokainen malli on piirretty erityyillisellä viivalla, jotta erotat ne toisistaan. Läpypiirrä mallit leivinpaperille ja leikkaa irti. Näin saatujen kaavojen avulla voit leikellä nuo kivat kuviot sitten piparitaikinasta. Muista kaulita taikina tarpeeksi ohueksi, etteivät yksityiskohdat katoa. Piparikasta joulua kaikille, toivottaa Embe <3

Käpistelijän glögiohje

Ainekset

70 cl punaviiniä

10 cl vodkaa

1½ dl sokeria

10 mausteneilikkaa

1-2 kanelitankoa

1 pala pomeranssinkuorta

1 pala kuivattua inkivääriä

Kuumenna viini ja lisää siihen muut aineet. Anna maustua viileässä pari vuorokautta. Kuumenna glögi ennen tarjoilua.

Vinkki: Ellet jaksata tehdä itse glögiä, osta kaupasta purkिलinen valmisglögiä ja terästä se viinalla suhteessa puoli mukia viinaa ja puoli mukia glögiä. Parin lasin jälkeen et muista illan tapahtumista mitään.

Piparkakut

Osta kaupasta piparitaikinaa ja sulata ja kaulitse taikina paketin ohjeiden mukaisesti. Syö puolet taikinasta ja leikkele loppuosasta kaikkia kivoja kuvioita, esim. sydämiä. Jatka toimimista paketin ohjeiden mukaan paistamisen suhteen.

Kun piparit ovat tulleet uunista ja hiukan jäähtyneet, voit koristella ne karkeilla ja sokerikuorrutuksella.

Illalla tarjoile jollekin kivalle tytölle glögiä ja piparia, niin myöhemmin saatat itsekkin saada piparia ;)

Vaalivoitto jakautui tänä vuonna tasaisesti opiskelijatalouksiin

Maija, mitä sä sait?

No, mä sain ainakin karjalanpiirakkaa, karkkia, banaania, kakkua, makaroonia, pingviinin, lämmintä kättä...

